

கள ஆய்வில் சமூக வழிபாட்டு மரபும் - ஓயிலும்

தே. இராமச்சந்திரன் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், திண்டுக்கல்-624302, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Social Worship Tradition and Oyilattam in Field Study

D. Ramachadran a, *

^a Department of Tamil, Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Dindigul-624302, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
ramachadran116@gmail.com

Received: 27.09.2022
Revised: 01-11-2022
Accepted: 06-11-2022
Published: 01-12-2022

ABSTRACT

Social arts are the arts in which people create the art of performing on their own and perform it in different contexts. The sub-arts of this society have a natural tendency to be easily attended to and performed by anyone. It is also possible to know where such social arts are created by the people of the community and under what circumstances and in what conditions they are performed. The social arts created by the people and performed by the people are unique. By developing these arts, social harmony can be created among the people. All the social arts are performed in such a way as to be called performance arts. People will dance, sing, or dance and songs will be performed together, or dance and song will be accompanied by dialogue. As far as the folk performing arts performed in rural areas are concerned, the games are many, and the context in which they are performed is different, yet they act as their general components. Social arts are of great help in understanding folk culture, identifying its peculiarities, and understanding the cultural arrangements that manifest in cultural processes.

Keywords: Community, Social Worship, Oyilattam, Tradition

முன்னுரை

மக்கள் தாங்களாகவே நிகழ்த்துகலையை உருவாக்கி அதனைப் பல்வேறு சூழல்களில் நிகழ்த்திக்காட்டும் கலைகள்சமூகம் சார்கலைகளாகும். எவரும் எளிதில் கலந்து கொண்டு நிகழ்த்தும் இயல்பானப் போக்கை கொண்டவை இந்தச்சமூகம் சார்கலைகள். இத்தகைய சமூகம் சார்கலைகள் சமூக மக்களால் எங்கனம் உருவாக்கப்படுகின்றன? எத்தகைய சூழல்களில் எவ்வாறெல்லாம் நிகழ்த்தப்பட்டுவருகின்றன? என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு மக்களால் நிகழ்த்தப்படும் சமூகம் சார்கலைகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. இந்தக் கலைகளை வளர்த்து எடுப்பதன் வாயிலாக ஒரு சமூக நல்லிணக்கத்தை மக்களிடையே உருவாக்க முடியும். சமூகம் சார் கலைகள் அனைத்தும் நிகழ்த்திக்காட்டும் வகையில் அமைந்தவையாகும்.

மக்கள் ஆடலாகவோ, பாடலாகவோ, ஆடலும்பாடலும் இணைந்தாகவோ ஆடல்பாடல் உரையாடலுடன் கூடியதாகவோ நிகழ்த்திக்காட்டப்படும். கிராமப்புறங்களில் நிகழ்த்தி காட்டப்படும் நாட்டுப்புற நிகழ்த்துகலைகளைப் பொருத்தவரை ஆட்டங்கள் பலவாகவும் ஆடப்படும் சூழல் வேறுவேறாகவும் இருந்தாலும் கூட அவற்றின் பொதுக் கூறுகளாக செயல்படுகின்றன. நாட்டுப்புறம்

பண்பாட்டினைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அவற்றின் தனித்தன்மைகளை அடையாளம் காண்பதற்கும் பண்பாட்டு செயல்பாடுகளில் வெளிப்படும் பண்பாட்டு ஒழுங்கமைப்புகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் சமூகம் சார்கலைகள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

ஆட்டக்கலைகள் அறிமுகம்

கிராமமக்கள் வயல்வெளிகளிலும் காடுகளிலும் மலைகளிலும் வேலை செய்யும்போது கலைகளை தத்தூருபமாக உருவாக்கினார்கள். இந்தக் கலைகள் மக்களின் இன்பம் துன்பம் உழைப்பு உறவு என அவர்களின் வாழ்வியலில் ஆட்டக்கலைகளாகவும் உருப்பெற்றன. இவ்வகையான கலைகளை மக்கள் அவர்களாகவே உருவாக்கி ஆடுகின்றனர். இதில் கலைஞர்கள் யாரும் பங்கேற்பதில்லை. மக்கள் ஆடும் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பார்வையாளர்களும் சேர்ந்து ஆடக்கூடிய ஒன்றாக இந்தக் கலைகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக கும்மியூட்டம், ஒயிலாட்டம், சாமியாட்டம், வைந்தானையூட்டம், போன்ற ஆட்டங்களைக் கூறலாம். ஒவ்வொரு வகையான கலையும் கிராம மக்களின் வழிபாட்டு வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையாகும். கலைகள் வாய்மொழியாகவும் இசையாகவும் பாடலாகவும் உருவாகின்றன. அதற்கேற்ப பல வகையான உடல் இயக்க அசைவுகள் அமைந்துள்ளன. பல்வேறு வகையான வழிபாட்டுச் சடங்கின் போதும் சூழலுக்கேற்பச் சமூகம்சார் கலைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இந்தக் கலைகள் ஒவ்வொன்றும் மக்கள் வாழும் பகுதியில் ஒரு சிறப்பு அம்சமாக அமைந்துள்ளன. சமூக மக்களால் நிகழ்த்தப் பெறும் கலைகள் உணர்வு நிலைக்கு அப்பால் உள்ள கூட்டுப் பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இந்த கலைகள் இடத்திற்கு இடம் இனத்திற்கு இனம் வேறுபட்டு விளங்கக் கூடியவையாகும். ஆட்டக் கலைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பகுதிக்கு ஏற்றவாறு நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

இன்றைய தொழில்சார் நிகழ்த்துக் கலைகளுக்கு மூலமாக அமைந்தவை சமூகம் சார்கலைகள். இந்த சமூகம்சார் கலைகள் தனித்த பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கொண்டவை. நிகழ்த்தும் சூழல்கள் பங்கேற்பாளர்கள் இனச் சார்புத் தன்மை போன்ற கூறுகளை கொண்டிருப்பதாலேயே அவை என்றும் தனித்துவத்துடன் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்த வகையான கலைகளை அதன் பண்பாட்டுப் பின்புலத்துடன் அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாட்டுப்புற நிகழ்த்துகலையை இயக்குவதில் கைகள், கால்கள், இடுப்பு போன்ற உடலுறுப்புகளின் இயக்கங்கள் மிகுதியாக காணப்படும். முகபாவங்களையோ அபிநயங்களையோ காண இயலாது. இந்தகலைகள் வட்ட வடிவ முறையிலே நிகழ்த்திக் காட்டப்படும். இதில் வட்டவடிவ முறையே தொன்மையானதும் தொடக்ககால ஆட்டமுறையும் ஆகும். இந்தகலை வடிவமே மிகுதியாக காணப்படும். பார்வையாளர்களும் வட்டமாக நின்றோ அமர்ந்தோ கலைகளை கண்டு மகிழ்வர். இந்த வகையான கலைகளை எளிய பயிற்சி முறையில் கற்றுக் கொள்ளலாம். நெகிழ்ச்சித் தன்மை உடையவை. இந்தக் கலைக் கூறுகளை கிராமிய கலைகள் வாழவைக்கின்றது.

ஆட்டக் கலைகள் வகைபாடு

ஒயிலாட்டம், கும்மியாட்டம், சாமியாட்டம், வைந்தானையாட்டம் என்பதாகும். கலையும் இனத்தாரும் நிகழ்த்துகலைகள் அனைத்தும் அனைவருக்கும் பொதுவானதேயாகும். ஆயினும் கலை வளரும் வகையிலும், வளர்க்கப்படும் முறையிலும், வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற நிகழ்த்துகலைகள் அனைத்து இனமக்களாரும் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன. என்றாலும் குறிப்பிட்ட சில கலைகள் குறிப்பிட்ட இன மக்களால் ஆடி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தார் ஆடி பாதுகாக்கப்பட்டுவரும் கலைகள், இன சார்பு கலைகள், என அழைக்கப்படுகின்றன (Ramanathan, 2016). குறிப்பிட்ட இனத்தாரால் மட்டுமே நிகழ்த்தப்பட்டு வரும் கலைகள் இனச் சார்புகலைகள் எனலாம்.

கலைகளும் நிகழ்த்தும் இனத்தவரும்

“தேவராட்டம் கம்பளத்துநாயக்கர்

சேவையாட்டம் கம்பளத்துநாயக்கர்

ஒயிலாட்டம் வலையர்மலைவேடன்

தப்பாட்டம் பறையர், அருந்ததியர்”

வழிபடு தெய்வமும் கலைகளும்;

“தேவராட்டம் சிவன்

சேவையாட்டம் பெருமாள் சாமி

காவடியாட்டம் முருகப்பெருமான்

கரகாட்டம் மாரியம்மன் ஒயிலாட்டம் அழகர்சாமி அங்காளாஸ்வரி”

ஒவ்வொரு தெய்வ வழிபாடு விழாக்களிலும் முக்கியமாக கலைகள் இடம்பெறுகின்றன என்று பேராசிரியர் ஓ. முத்தையா தேவராட்டம் என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒயிலாட்டம் விளக்கம்

மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டி வட்டம் கீழமட்டையான் என்ற ஊரில் நான்கு தலைமுறையாக வலையர், மூப்பனார் இனமக்கள் ஒயிலாட்டம் ஆடிக்கொண்டு வருகின்றனர். இந்த ஒயிலாட்டம் மானது, அங்காள ஈஸ்வரி அம்மன் கோயில் வழி பாட்டின் ஒரு பகுதியாக நிகழ்த்தப்படுகிறது. ஒயிலாட்டம் என்பது ஒரே வகை நிறத்திலான துணிகளை கையில் ஏந்திக்கொண்டு தலைப் பகுதியில் கொக்கு இறகு சொருகிக்கொண்டு வெள்ளை நிறத்திலான பணியனை அணிந்து கொண்டும் முழுக்கால் சட்டை அணிந்து கொண்டும், காலில் சலங்கை கட்டிக் கொண்டும், கையில் பிடித்து இருக்கின்ற, துணிகளை வீசிக்கொண்டும் ஆட்டம் ஆடுகின்றனர். ஒயிலாட்டம் என்பதை இவ்வூர் மக்கள் ஒயில் விளையாட்டு என்று, அழைக்கின்றனர். இந்த ஆட்டத்தை காலங்காலமாக அங்காள ஈஸ்வரி திருவிழாவின் பொழுது கோயிலில் இருந்து சாமி வெளியே வரும், அப்பொழுது ஊர் மக்கள் அனைவரும் தெய்வத்தை வணங்கியதும் ஒயிலாட்டம் நடைபெறும். தற்பொழுது மதுரை மாவட்ட பகுதியில் ஒயில் ஆடுபவர்கள். கீழமட்டையான், துவரிமான், அழகர்கோயில், வலையப்பட்டி, பொய்கைக்கரைப்பட்டி, கோட்டைமேடு போன்ற, பகுதிகளில் மிகுதியாக வலையர் இன மக்கள் இந்த ஆட்டத்தினைக் கற்று ஆடி வருகின்றனர். இந்த ஆட்டத்தை இந்த இன மக்களுக்கே உரித்தான ஆட்டமாகக் கருதுகின்றனர். இவர்களிடமிருந்து பிற இன மக்களும் கற்றுக் கொண்டு ஆடி வருவதாக ராஜா மூப்பனார், வாய் மொழியாகக்கூறினார்.

மதுரையும் ஒயிலாட்டமும்

மதுரை என்றால் ஒயிலாட்டம், ஒயிலாட்டம் என்றால் மதுரை என்று சொல்லுமளவிற்கு ஒயில் ஆட்டத்தை சமூக மரபாக ஆடி வருகின்றனர்

“தேரோடும் எங்க சீரான மதுரையிலே

ஊரார்கள் கொண்டாடும் ஒயிலாட்டம்” என்ற திரை இசைப் பாகப்பிரிவினை

பாடல் வழி மூலமாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

“சிறகைவிரித்தால் மயிலாட்டம்

சேர்ந்துகுதித்தால் ஒயிலாட்டம்

சீறிப் பாய்ந்தால் புலி ஆட்டம்

திரையில் மறைந்தால் நிழலாட்டம்”

என்ற பாடல் ஒயிலாட்டத்தின் சிறப்பை உணர்த்தும். புராண, இதிகாசக்கதைப் பாடல்களைப் பாடி ஒயிலாட்டம் ஆடப்படுகிறது. ஒயிலாட்டம் நிகழ்த்து முறைமையாகும்.

“ஆளோடு ஆள் உரசாமல்

ஆளுக்கொருமுழும் தள்ளிநின்று

காலோடுகால் உரசாமல் உங்கள்

கைப்பிடிதுணிதவறாமல்

மேலோடுமேல் உரசாமல் உங்கள்

வேர்வைத்தண்ணிசிதறாமல்”

என்ற பாடல் வழியாக அறியலாம்.

ஒயிலாட்டம் பாடு பொருள்

பாடல்களை பாடிக்கொண்டு ஆடும் முறையைக் கண்டுபிடித்தான். ஆட்டமும் பாட்டமும் மனிதனோடு இணைந்த துழ்நிலையில் இயற்கை வாழ்வு வாழ்ந்த மனிதன் இந்த இயற்கையின் இனிமையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு கலைநயத்தோடு அதனை வெளிப்படுத்தும் பாங்கினை பெற்றான். மனம் போனபடி மனம் லயத்தைபடி ஆடியவர்கள் பின்பு நுணுக்கங்கள் வளர வளர கருத்துக்கள் பெருகப்பெருக கலையை அதில் சேர்த்தான். பாடல்கள் பாடிக்கொண்டு ஆடும் முறையானது விரிவடைந்து பழகப்பழக அங்க அசைவுகளாக தாளக்கட்டுமாய் உருவாகியது. சாதாரணமாகக் கைகோர்த்து ஆடியவர்கள் பின்னர் கைதட்டிக் குனிந்து வளைந்து நிமிர்ந்து அழகு கூட்டினர். ஆணும் பெண்ணுமாக இணைந்து ஆடியவர்கள் தனித்தனியே ஆடும் தன்மை மென்மை அசைவுகளாக காட்டும் என பிரித்து ஆடினர். கும்மிஆடிய ஆட்டத்தின் போக்கால் கூட்டம் பெருகுவதைக்கண்டு தனித்தனிக்குழுவாக ஆடினர். குழுமி ஆடுவதை கும்மி என்று அழைத்தனர். ஒலி எழுப்பி அதனையே இசைக்குப் பாடுவதை குலவை என அழைத்தனர். ஆணும் பெண்ணும் பிரிந்து ஆடத் தொடங்கினர். ஆண்கள் கும்மி வேறுபெயர் தூட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதால் ஒயிலாட்டம் என்று பெயரிட்டனர் என்கிறார் மா. கணேசன். ஆண்களால் ஆடக்கூடிய ஆட்டமாக ஒயிலாட்டம், சிலம்பம், இவர்களிடம் நிகழ்கிறது. பெண்கள் ஆடக்கூடிய கும்மியாட்டம், கோலாட்டமும் கீழமட்டையான், ஊர் மக்களிடம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இவர்கள் அங்காளாஸ்வரி கோயில் திருவிழாவானது புரட்டாசி மாதப்பொங்கல் அன்றும், மாசிக்களரி அன்றும், சோழவந்தான் மாரியம்மன் கோயில் அழகர்கோயில் எதிர்சேவையின் போதும் வருடம் தவறாமல் ஒயிலாட்டம் நிகழ்த்தி வருகின்றனர், என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஒயில் கும்மி

ஒயில் கும்மி ஒயிலாட்டம் என்றும் சொல்லப்படும் ஆட்டத்தை ஆண்கள் ஆடுவார்கள். முதலில் இவர்கள் தெய்வத்தை வணங்கி விட்டு சலங்கை எடுத்து காலில் கட்டிக் கொண்டும் ஆட்டத்தை நிகழ்த்துவது. என்பது மரபு ஒயில் என்ற சொல்லுக்கு ஒய்யாரம் அழகு அலங்காரம் உல்லாச நிலைச் சாயல் ஒரு வகைக் கூத்து என அகராதி பொருள் கூறுகிறது. ஒயில் ஒய்யாரமானது. பெண்களின் சாயல் அல்லது ஒப்பனையை சுட்டுவதற்கு மிகுதியாக பயன்படுகின்றன. ஒயிலாக வந்து குயில் போல், பாடினாள் என்றும் ஒய்யாரம் என்பது பெரும்பாலும் பெண்களின் தோற்றத்தைக் குறிக்கும் நடை உடை முறையில் கவர்ச்சி நிறைந்த, பெண் ஒய்யாரி எனவும், அழைப்பர். ஒய்யாரம் என்பதற்கு கம்பீரம், எடுப்பு, என்பது பொருள். ஒயிலாட்டம் ஆண்கள் ஆடும்

ஆட்டமாக இருப்பதால் கம்பீரமும் எடுப்பும் மிக்க ஆட்டம் என்று ஒயிலாட்டம் பொருள் கொள்ளப்படும். மனிதனது கவித்துவ உணர்வின் உந்துதலால் அவன் இயற்றிய ஆதிகவியே ஆட்டம் என்று கு. முருகேசன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார் (Murugesan, 1989). காலத்தையும் இடத்தையும் உள்ளடக்கி ஒரு குறிப்பிட்ட தாளத்திற்கேற்ப கொடுக்கப்பட்ட தளத்தில் நிகழும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட உடல் இயக்கமே நடனம் எனலாம்.

ஒயில் என்ற சொல்லுக்கு சாயல் என்றும் நாட்டுக் கொட்டு ஆட்டம் என்றும் அழைப்பர். கோயில் அருகில் உள்ள மந்தை முளைக்கொட்டு திண்ணை இதற்கு ஆடுகளமாக அமைகின்றது. ஒயிலாட்டம் ஆடுபவர்கள் உற்சாகத்தின் பொழுது சீழ்க்கைஒலி எழுப்புவர். இந்த ஆட்டம் ஆனது நேர்கோட்டு முறையிலும் வட்டமான முறையிலும் நடைபெறுகிறது.

ஒயிலாட்டம் அமைப்பு

ஒயிலாட்டம் ஆடுகின்றவர்கள் பலசமூகங்கள் இணைந்துள்ள ஒரு சமூகத்தில் ஆடுபவர்கள் தங்கள் சமூகத்தை உயர்த்திகாட்டவும் பிற சமூகங்களில் இருந்து தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவும் ஆட்டத்தை பயன்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய முறையில் பண்பாட்டின் விளைவாக ஆட்டம் ஆடுபவர்களை ஒரு வெளியீட்டு கருவியாகக் காணலாம். ஒயிலாட்ட இயக்கங்களின் அடிப்படையில் உடலினை இரு கூறுகளாகப் பார்க்கலாம். ஒன்று இடுப்புக்கு மேல் உள்ள பகுதி, மற்றொன்று இடுப்புக்கு கீழ் உள்ள பகுதி உடலின் கீழ்ப்பகுதியில், குறிப்பிடத்தக்க உறுப்புகள் இடுப்பு, கால்கள் பாதங்கள் ஆகியவை மேல் உடம்பானது கைகள் தலை என்று உறுப்புக்களைக் கொண்டது. மேல் உடம்பானது நேராக நிமிர்ந்து இருக்கவேண்டும், ஒயிலாட்டம் ஆடும் முறையைக் குறிக்கும். நேரா நில்லு அசையாமல் நெல்லு, என்ற அடி விளங்கும் ஆட்டத்தின் போது முழங்கால் தொய்வாக இருப்பதால் மேல் உடம்பு மட்டுமே நிமிர்ந்து இருப்பதை குறிக்கும். கையில் துண்டுபிடித்தோம் என்றுவரும். கைகள் தலை இவற்றின் இயக்கமானது அழகாகவும் கம்பீரமாகவும் இயங்கும்" என்கிறார் பேராசிரியர் சாமுவேல் சுதானந்தா 'ஆட்டமும் அமைப்பும்' என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார் (Samuvel Sadhanandha, 1991). ஒயிலாட்டமானது வண்ணங்கள் பளிச்சிட்ட சட்டைகளும் கால் சட்டைகளும் கழுத்துபட்டைகளும் தலைப்பகுதிக்கு கொக்கிற்கும் கைகளுக்குகைக்குட்டையும் காலில் அணிவதற்கு சலங்கையும் மார்ப்பகுதிக்கு மாறடி மாலையும் கை செண்டும் கொண்டு ஆட்டம் நிகழ்த்துகின்றனர். இந்தவகையான ஒயிலாட்டதினை கோயில் முன் பகுதியில் நிகழ்த்துவதற்கு ஆண்கள் 10 முதல் 20 பேர்வரை ஆடலாம். இந்த ஆட்டத்தை ஆடுவதற்கு வயது வரம்பு தேவையில்லை. இந்த ஆட்டத்தில் வயதுமுதிர்ந்த பெரியவர்முதல் சிறுவர்கள் வரைஅனைவரும் கலந்துகொண்டு ஆடக்கூடிய ஒன்றாக இவ்வாட்டம் ஆனது அமையும். கோயில் திருவிழா அன்று நடைபெறும் பொழுது இந்த ஆட்டத்தில் அளவுவரையறை இல்லாமல் எத்தனை ஆண்களும் கலந்துகொண்டு இந்த ஆட்டத்தை நிகழ்த்தலாம். ஒருகுழுவாக இந்த ஆட்டத்தை நிகழ்த்தும் பொழுது 12 பேர்வரை கலந்து கொள்ளலாம் என்கிறார் எம் கணேசன் கிழமட்டையான் மக்கள் ஆண்மையின் கம்பீரத்தை உணர்த்தும் நிலையில் இந்த கலையை நிகழ்த்துகின்றனர் இதில் முதல் ஆசிரியராக ராஜா என்பவர் இருக்கிறார். ஆண்கள் அனைவரும் ஒரேநேர்கோட்டில் நின்றுகொண்டு கைகுட்டையை மார்புக்கு நேராக பிடித்து அதனை பூமியைத் தொட்டு வணங்கி விநாயகர் வணக்கபாடல் வாவா கஜமுகனே என்ற பாடலை பாடிக்கொண்டு ஆட்டத்தை தொடங்குகின்றனர். ஒருவர் புராண இதிகாச பாடலை பாட அதற்கேற்ற முறையில் ஒப்பனை புரிந்து கொண்டு ஆட்டம் நிகழ்த்துகின்றனர். இதில் இவர்கள் இருபதுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு ஒயில் விளையாடுவோம் என்று கூறியுள்ளவை நிகழ்த்து கலையின் உயிர்ப்பை அறியமுடிகிறது என்று ராஜா அவர்கள் உரைக்கின்றார்.

ஒயிலில் பயன்படுத்தும் இசைக்கருவிகள்

சலங்கை

ஒயிலாட்டம் ஆடக் கூடியவர்கள் சலங்கை அணிவது முக்கியமான ஒன்றாகும். இதனை கச்சம் அல்லது மண்சலங்கை எனவும் அழைப்பர். இதில் சிறுசிறுமணிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று

கயிறுகொண்டு கட்டப்பட்டிருக்கும். சதங்கை கச்சம் எனப்படுகிறது. “கச்சத்தில் உள்ள மணிகளின் எண்ணிக்கை 25 முதல் 100 வரை அமையலாம். மணிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பது சிறப்புமிக்கது. நிறைய மணிகளை கொண்ட கச்சத்தினை கட்டிக் கொண்டு ஆடும் பொழுது அது எழுப்பும் ஒசைகேற்ப நீண்டநேரம் ஆடலாம் கச்சங்களின் ஒசையானது ஆடுகின்ற ஆட்டக்காரர்களின் தரத்தை சுட்டிகாட்டிவிடும். கச்சமானது இரண்டு வகையான அமைப்பை கொண்டது” என்று ‘ஆட்டமும் அமைப்பும்’ என்ற நூலில் சாமுவேல் சுத்தானந்தா குறிப்பிடுகிறார். அதில் ஒன்று வேப்பங்காய் கச்சம் இது காலில் கட்டுகின்றமணிகளில் சிறியகோடு போன்ற அமைப்பினைக் கொண்டது என்றும். தவளவாய்க் கச்சமானது தவளையின் வாயைப் போன்ற தோற்றத்துடன் ஒரறுவையோடு அமையும் மணிகளைக் கொண்ட தவளவாய் கச்சம் கூட்டல் போன்ற சிறப்பினை உடையது நான்கு மணிகளை கொண்ட கச்சம் கட்டி கொண்டு ஆடுவதற்குசிறப்பாக இருக்கும். இன்றையநிலையில் ஆடக்கூடிய ஊர் மக்கள் மதுரை புது மண்டபத்தில் உள்ள மணிச்சலங்கையை வாங்கி பயன்படுத்துகின்றனர் தகவலாளர் ச. சந்திரசேகர் கூறுகிறார்.

ஜால்ரா

ஒயில் ஆட்டத்தில் ஜால்ரா என்ற சிங்கி பயன்படுத்தப்படுகிறது இதனை இசைக்கும் நபர் புராண பாடல்களை பாடும் திறன் பெற்றவராக இருக்கிறார். என்று தகவலாளர் கருப்பண்ணன் அவர்கள் கூறுகிறார். இது வெண்கல தன்மையாக இருக்கும் என்கிறார். புராண, இதிகாச பாடலை, சிங்கி இசைப்பவர் பாடிக் கொண்டிருக்கும் போதே தடை ஏற்பட்டால் அதில் ஆடுகின்றவர்களில் முதன்மையானவரும், பாடல் பாடுகிறார். அதற்கு ஏற்றார் போல் ஆட்டம் நடைபெறும் என்கிறார். இந்த இசை கருவியின் செயல்பாடு ஆட்டத்தின் ஒழுங்கமைப்பை நிலை நிறுத்துவதாக அமைகிறது.

ஒயிலாட்டம் தனித்துவ அடையாளம்

முதலில் பெரியோர்கள் விளையாடி வந்த ஒயில் விளையாட்டினை இன்றைய நிலையில் இளைஞர்கள் விளையாடிக் கொண்டுவருகின்றனர். இவர்கள் புதிதாக பத்து கரகச் செம்புகளையும் அதற்கு தேவையான கிளிகளையும் வாங்கிக் கொண்டு வந்து விளையாடுகின்றனர் என்று அ. நாகமலை அவர்கள் தகவல் கூறுகிறார்.

ஒயில் என்ற சொல்லானது அழகு அலங்காரம் சாயல் ஒய்யாரம் எனப் பல பொருள்படும் ஒயிலாட்டம் ஆனது ஆண்கள் சார்ந்த கலை என்பதால் கம்பீரதன்மையை கொண்டதாக வெளிப்படுத்துகின்றனர். ஊர் மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அவர்களுடன் மக்களும் சேர்ந்து ஆடும் தன்மையை கொண்டிருப்பதாக கூறுகின்றனர். குழுவாக இருந்துஒயிலாட்டம் ஆடக் கூடியவர்கள் 10 பேரும் கரகத்தை தலையில் வைத்துக் கொண்டு ஒயில் ஆடுகின்றனர். கரகத்தை சுமந்து ஆடுவதுடன் கரகத்தை தலையின் உச்சியில் இருந்து கீழ் இறக்கியும் ஏற்றியும் ஆடுவோம் என்கின்றனர். ஒயிலாட்டத்திற்கு இசைக்கப்படும் மேளவாத்தியம் மற்ற கலைகளுக்கும் இசையாக அமைவதை காணலாம் என்கின்றார்.

பாரிவேட்டையும் ஒயிலாட்டம்

பாரிவேட்டை என்பது தெய்வத்திற்காக எடுக்கப்படும் ஒரு விழாவாகும். காவல் தெய்வம் கருப்பனுக்காக பாரிவேட்டையானது நடைபெறும் மட்டையான் என்ற ஊர் இன மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் வேட்டைக்கு கொண்டு செல்லும் வில், கவண், கோடாரி, கம்பு போன்ற கருவிகளை எடுத்துக் கொண்டு கோயில் முன் வருவார்கள். அப்பொழுது ஒயிலாட்டம் கோயில், முன் நடைபெறும். இது நடைபெற்று முடிந்ததும், பாரிவேட்டையும் தொடங்கும். பாரிவேட்டையின் பொழுது நிலப்பகுதியில் உள்ள முயல்களை வேட்டையாடுவார்கள் முயலை அடித்ததும் அவர்கள் கொண்டு வந்த கருவிகளைக் கீழேபோட்டு அதன்மேல், முயலை வைத்து வட்டமாக நின்று தெய்வத்தை வழிபடுவர். இறுதியாக வேட்டையாடி முடிந்ததும் ஒயிலாட்டம் ஆடிக்கொண்டு ஆட்டம் பாட்டத்துடன் கோயிலுக்கு ஊர்வலமாகவருவார்கள் என்று கணேசன் அவர்கள் தகவல் கூறுகிறார்.

அம்புபோடும் விழாவில் ஒயிலாட்டம்

நவராத்திரி நாளான ஒன்பதாம் நாள் முடிந்து பத்தாம் நாள் தொடங்கும் பொழுது அங்காளாஸ்வரி கோயிலின் முன் பகுதியில் ஒயிலாட்டம் நடைபெறும். இதனை கிராம மக்கள் அனைவரும் கண்டு மகிழ்வர். தெய்வத்தை தேரில் வைத்து ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்வர். ஒயிலாட்டம் ஆடிக்கொண்டு கச்சிராயிருப்பு அருகிலுள்ள ஒரு கோயிலில் 2 பூக்காத வாழைமரங்களை வெட்டிவந்து நட்டுவைப்பார். அந்த வாழைமரத்தை அசுரராக நினைத்து வில் அம்பு கொண்டு எய்து தாக்குவர் பூசாரி. இது முடிந்ததும், அந்த மரத்தினை அங்குசென்ற ஊர் மக்கள் வெட்டிச் சாய்த்து விடுகின்றனர் திரும்பவும் அந்த இடத்தில் இருந்து ஒயிலாட்டம் ஆடிக்கொண்டு ஊருக்குள் வருவார்கள். அங்காளபரமேஸ்வரி கோயில் அருகிலுள்ள தாமரைக்குளம் அருகில் தெய்வஅருள் வாக்கினை மக்கள் கேட்பர். இது மகிழ்ச்சியை பரவச் செய்யக் கூடியது என்று ரமேஷ் தகவலாளர் அவர்கள் கூறுகிறார்.

ஒயிலும் சிலம்பும்

ஒயிலும் சிலம்பும் இரட்டைக்கலைகள் என்கிறார் கே. ராஜா அவர்கள். சிலம்பம் கற்றுக் கொண்டால் எளிதில் ஒயில் விளையாடலாம். ஒருவன் எந்த ஒரு கலையையும் கற்றுக் கொள்வதற்கு தன்னை அதற்கு தகுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். தன் உடலை ஆடி பழகிக் கொள்ளவேண்டும் சிலம்பும் ஒயிலும் ஒரேஆட்டம் முறையைக் கொண்டது. ஒரு சில வேறுபாடு மட்டுமே உண்டு ஒயிலில் இடது காலை முன்வைத்து பாதத்தை நன்கு ஊன்றவேண்டும். வலதுகாலை பின் வைத்து இருப்பார். வலதுகாலில் தொய்வுகாணப்படும் இடதுகையை முன்னே தூக்கி வலது கையை சற்றுபின்னோக்கிய நிலையில் கைக்குட்டையை பிடித்து வைத்திருப்பார். சிலம்பில் இடது காலை முன் வைத்து ஊன்றி வலது காலை பின் செல்லவைத்து பாதத்தை விரைப்பாக நிற்பவர் தூக்கி இருப்பது மட்டுமே வேறுபாடு இரண்டு கைகளும் துணியை பிடித்தவாறே மேல் கீழ் பக்கங்களிலும் ஒயில் அசைவதை போன்று சிலம்பிலும் தடியை பிடிப்பதற்கு ஏதுவாக கைக்குட்டையை பிடித்தவாறு கைகள் பயிற்சி பெறுகின்றன. ஒயில் ஆட்டத்தை வெறுமனே பழகினால் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. என்பதற்காக விழாக்காலங்களில் விழாக்களுக்காகவே பழகத் தொடங்கினர். ஒயிலாட்டம் தொடர்ந்து ஆடும் பொழுது சலிப்பு ஏற்படக்கூடாது.

இராமாயண ஒயிலாட்டம்

இராமாயண புராண இதிகாச பாடலை இணைத்துக் கொண்டு ஒயில் ஆடுகின்றனர். இராமாயணப் பாடல், அரிச்சந்திரன் பாடல், பாடும் அனைவரும் பாடிக்கொண்டே ஆடுகின்றனர். ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் ஒவ்வொருபாடல் உள்ளது பாடல் பாடுபவர் தன் குரலைப் பொருத்து அமையும் பாடல் பாடுபவரின் குரல் இனிமையாக இருந்தால் ஆட்டம் வேகமாகவும் அமையும். ஆட்டம் ஆடுவதற்கு இடையில் கதை விளக்கத்திற்காக பாடும் போதும் ஆடுவர். இன் குரல்களில் அழுங்கள், குலுங்கள், மிகுந்து காணப்படும். சேர்ந்து பாடும் போது கால்களுக்கு, ஏற்றவாறு பாடலின் அடிகள், பாடப்படும். ஆட்டமானது மெதுவாக தொடங்கி மிகவேகமாக ஆடி கொண்டு வேகமாக முடியும் செயல்பாட்டை கொண்டது. ஒயிலாட்ட பாடலை ஆசிரியரே பாடுகிறார். இவருடன் ஆடுபவர்கள் சேர்ந்து பாடல்களை பாடுகின்றனர். இவர்கள் விநாயகர் பாடல், முருகன் பாடல், ராமர்பாடல் சீதை பாடல்களைப் பாடுகின்றனர்.

மலைவேடன் இனமக்களும் ஒயில் ஆட்டமும்

துவரிமான் ஸ்ரீ சக்தி மாரியம்மன் கோயிலுக்காகப் மலைவேடன் இன மக்கள் கோயிலில் காப்புக்கடி முடித்து விட்டு முளைப்பாரி வளர்க்கும் பொழுது பெண்கள் கும்மி ஆட்டம் ஆடதொடங்குவார்கள். இவர்களைத் தொடர்ந்து ஒயிலாட்டமானது நடைபெறும். இந்தக்கலையில் 64 வகையான ஆட்ட அமைப்புகள் உண்டு என்கிறார். தகவலாளர் கணேசன் அவர்கள். இதில் 1 கால்

ஆட்டம் இரண்டாம் கால் ஆட்டம் மூன்றாம் கால் ஆட்டம் என பலபிரிவுகள் உண்டு என்கிறார். ஊர் திருவிழாவின் பொழுது எல்லாமக்களும் சேர்ந்து கோயிலின் முன்பாக ஒன்று கூடும் இடத்தில் பெண்கள் அனைவரும் தெய்வத்தின் வர்ணனை பாடலையும் முளைப்பாரி பாடலையும் சொல்லி கும்மி அடிப்பார்கள். இதனைத்தொடர்ந்து அனைத்து ஆண்களும் ஒயிலாட்டம் ஆடுவார்கள். ஒயில் ஆடினால் தான் முளைப்பாரியை பெண்கள் அனைவரும் தங்கள் தலையில் தூக்கிக் கொண்டு ஊர்வலமாக வருவார்கள். ஒருகாலத்தில் ஊர் மந்தையில் ஒயிலாட்டம் ஆடினால்தான் ஆண்களுக்கு பெண் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். என்ற தனித்துவமான அடையாளம் இவர்களிடம் காணப்படுகிறது. மாடுபிடிப்பது போன்று இளவட்டக்கல் தூக்குவது போன்று ஒயிலாட்டம் இவர்களிடம் தலைமுறை தலைமுறையாக காணப்பட்டு வருகிறது. ஒயிலாட்டம் ஆடும் பொழுது ஆசிரியர்கள் ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரத இதிகாசக் காவியங்களில், இசை வடிவில் தொகுத்து பாடலாக பாடிக்கொண்டும், அதற்கேற்றார் போல் இளைஞர்கள், கையில் கைக்குட்டை ஏந்திக்கொண்டும், வீசிக் கொண்டும், ஓய்ரமாக ஒயில் ஆடுகின்றனர். இன்றுள்ள இளைஞர்கள் கலை ஆர்வத்தை மேம்படுத்துவதற்காக மத்திய மாநில அரசு விழாக்களிலும், கோயில் மற்றும் சடங்கு நிகழ்வுகளிலும், நடனமாடுகின்றனர். இதற்காக தமிழ்நாடு அரசு மத்தியமாநில அரசு சார்பாகவும் பலவிருதுகளையும், சான்றுகளையும் பெற்றுள்ளனர். துவரிமான் கிராமத்தில் ஆசிரியராக கலைமணி நாகமலை மற்றும் தங்கவேல் அவர்களும் முதலில் அங்குள்ள ஆண்களுக்கு கலை கற்றுக் கொடுத்தனர். இன்றளவும் மலைவேடன் இனத்தினர் இந்த கலையை காலங்காலமாக கட்டிபாதுகாத்துக் கொண்டு வருகின்றனர். என்று இப்போதுள்ள ஆசிரியரான வி. ஆறுமுகம் நா. கண்ணன் அவர்கள் கூறுகிறார்கள் இந்த ஊரில் பேசத் தெரியாத இளைஞர்கள் இருந்தாலும் ஒயில் ஆடத்தெரியாத இளைஞர்கள் என்பவர்கள் இல்லை என்கிறார்கள். இவர்கள் இவ்விழாவினை ஆடி அம்மாவாசை அன்று காப்பு கட்டி நோன்பு ஏற்று இந்த ஆட்டம் முறையினை குரு வணக்கத்துடன் தொடங்கி பட்டாபிஷேகம் நடைபெறும் வரை இரவுநேரங்களில் கோயிலின் முன் புறமாக புராண கதைகளில் வரும் கதாபாத்திரங்களுக்கு ஏற்ப உடைகளை அணிந்து கொண்டு உருவ ஒப்பனைகள் புரிந்து கொண்டு ஒயிலாடி வருகின்றனர். கோயில் திருவிழாவின் பொழுது ஆட்டத்தில் 50 முதல் 60 பேர் வரை கலந்துகொள்ளலாம் என்று கூறுகிறார்கள் நிகழ்ச்சிகளின்போது 12 பேர் மட்டுமே இந்நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்கின்றனர். பழைய ஆட்கள் ஆடும்போது அவர்கள் நளினத்துடன் ஆடும் ஆட்டமாக ஒயிலை பார்க்கின்றனர்.

ஒயிலாட்டத்தின் ஒப்பனைகள்

ஒயிலாட்டம் ஆடுபவர்கள் இயல்பான ஒப்பனையை கடைபிடிக்கின்றனர். இதில் வெள்ளைபனியன் முழுக்கால் சட்டை அணிந்தும் இடுப்பு பட்டி கைப்பட்டி இரண்டும் கொக்கிறகு தலையில் வைத்துக்கட்டியும் மாலைஅணிந்தும் முகத்திற்கு முத்துவெள்ளையும் பூசிக்கொண்டு நெற்றிக்கு திலகமிட்டும் செந்தூரப் பொட்டுவைத்தும் கண் இமைகளுக்கு கண்மைவைத்துக் கொண்டும் ஒப்பனை செய்து ஆட்டத்தை ஆடுகின்றனர்.

ஒயிலாட்டத்தின் ஆட்ட முறைகள்

ஒயிலாட்டம் ஆடக்கூடியவர்கள் கோயில் முன் பகுதியில் நேர்கோட்டுமுறையில் நின்று ஆட்டம் நிகழ்த்துகின்றனர். இதில் ஆடக்கூடிய ஆண்களின் அளவு என்பது வரையறை இல்லை. எத்தனை பேர்வேணாலும் கலந்துகொள்ளலாம் இந்தஆட்டம் ஆனது கோவில் திருவிழாவில் ஆடும் பொழுது இரவு 7 மணியிலிருந்து 11 மணிவரைஆட்டம் நடைபெறும். என்கிறார் இதில் புராண இதிகாச பாடல்களாக குறிப்பிட்ட அளவுபாட முடியும் என்கிறார். மேடைநிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்கும் போது அவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய மணித்துளிகளில் சினிமா பாடல்களுக்கு ஏற்றவாறு ஒயிலாட்டத்தை நிகழ்த்த முடியும் என்று தகவலாளர் கணேசன் கூறுகிறார்.

ஆட்ட அடவுகள் வகைப்பாடு

1. குரு வணக்கம்: வந்தோரை வாழவைக்கும் பெரியோரை நாங்கள் வணங்குகிறோம் என்று பாதம் தொட்டு குருவை வணங்குகின்றனர். 2. சபை வணக்கம்: எங்கள் ஆட்டத்தில் ஏதும் குற்றம் குறை இருந்தால் எங்களை மன்னித்து அருளவேண்டும் ஐயா என்று சபையை வணங்குகின்றனர். 3. சாமி அடிக்கட்டு ஆட்டம்: ஆட்டம் ஆடிக் கொண்டே சென்று தெய்வத்தை வணங்கிவிட்டு வருவது போன்ற ஆட்டம் இதனை தொடர்ந்து வரும் ஆட்டமானது முதல் அடியை தொட்டுவரும் இது ஒரு கால் ஆட்டம் என்றும் கூறுவர். இதனைக் கால்ஆட்டம் என்றும் அழைப்பர். 4. நெட்டிசாரிஆட்டம்: இந்தஆட்டமானது வலதுகாலை முன்னால் எடுத்து வைத்து ஆடிச் சென்றுபின்னால் வருவது இதில் தித்தித்தா தித்தித்தா என்ற ஒசையுடன் ஆடும் ஆட்டம். 5. நாலு இடுசவுக் ஆட்டம்: நாலுபக்கமும் சுற்றிக்கொண்டுஆடும் ஆட்டம். 6. முன் வெட்டு ஆட்டம்: முன் கைகளை தூக்கி விசிறக் கொண்டு கால் அசைவுகளுக் கேற்ப ஆடும் முறை. 7. பின் வெட்டுஆட்டம்: முன்கால் பின் கால் அசைவு நளினத்திற்கேற்ப ஆடுவது. 8. குத்தல் நடனம்: ஆடுகின்ற பொழுது கால் பாதங்களை முன் ஆடிச் சென்று குத்துவது பின்னாடிவந்துகுத்துதல். 9. கும்மிநடனம்: வட்டமாக நின்று கைகளைக் தட்டிக்கொண்டு குனிந்து ஆடுவது. 10. சறுக்குநடனம்: ஆடிக் கொண்டேசென்று சறுக்கி வருவது. 11. நின்று ஆடுதல்: ஆடுபவர்கள் ஒரேநேர்கோட்டில் நிற்குகொண்டு ஆடுவது பாடலுக்கு தகுந்த வாறு ஆடுதல். 12. மண்டியிட்டு ஆடும் முறை: ஓயில் ஆடுபவர்கள் மண்டியிட்டு சுழன்று ஆடும் ஆட்டம். 13. உட்கார்ந்து கொண்டு ஆடுதல்: குத்தவைத்து உட்கார்ந்து கொண்டு ஆடும் ஆட்டம். 14. சீதைநடனம்: ஆடவர் ஒருவர் சீதை போன்று சேலை உடுத்தி ஒப்பனை செய்து கொண்டு புலம்பிக் கொண்டும் பாடல் பாடியும் நிகழ்த்துதல். 15. இராமர் இலட்சுமணன்: ராமர்லட்சுமணன் போன்று உருவம் தரித்துக்கொண்டு கதைப்பாடலை பாடி நிகழ்த்துவார். 16. விவசாய நடனம்: இந்த ஆட்டமுறையில் நெற்பயிர்களை பாவுதல் போன்றும் கலைபிடுங்குதல் போன்றும் நெற்கதிர்கள் விளைந்ததும் அதனை அறுத்துமாட்டுவண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு வீட்டுக்கு கொண்டு சென்று சேரும் வரை ஆட்டம் ஆனது நடைபெறும். 17. அம்பாவனம்: இந்த ஆட்டமுறையில் பறவைகள் பறப்பதுபோன்றுஆட்டம் நிகழ்த்துவார். 18. குதித்தல்: நிற்குகொண்டு குதித்தல் குத்துவைத்த நிலையில் குதித்தல் என்றுஆட்டம் நிகழ்த்துவார். 20. அடி: உடலின் எடையை சுமத்தாமல் பாதத்தைத் தரையில் படுமாறுவைத்தல். 22. அடி வைத்தல்: வலதுகாலை தூக்கிமுன்னால் வைத்து பிடித்து குனிந்து கைக்குட்டையை கீழ்நோக்கி வெட்டுவதுபோல் வீசுவது. 23. மிதி: உடலின் எடையை சுமத்தி பாதத்தை தரையில் படுமாறுமிதித்தல். 24. தாண்டுவம்: ஆடிக் கொண்டே சென்று முன்னால் தாண்டுவது தாண்டுவம். 25. குத்தல் தாண்டுவம்: இடது காலை முன்வைத்து நின்று அதன் பக்கத்தில் வலதுகாலை வைத்து நிலைப்படுத்தி திரும்புவது இதனைப் போன்று நடன அமைப்புமுறைகள் உள்ளன என்று தகவலாளர் ச.சிகுமார் அவர்கள் கூறுகிறார்.

முடிவுரை

இன்றையநிலையில் சமூகம்சார்கலைகள் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக காணப்படுகின்றது. இந்தக் கலைகள் ஒவ்வொன்றும் மண்ணின் மனத்தோடு வழிபாட்டுடன் உருவாகின்றது. இந்தக் கலைகள் அழிந்து வருகின்ற சூழ்நிலையில் சமூகக் கலைகளை பேணிப் பாதுகாப்பது நமது கடமை கலைகள் இல்லைஎன்றால் கலைஞர்கள் இல்லை. கலைஞர்கள் இல்லை என்றால் கலைகள் இல்லை. இந்தவகையான கலைகள் கிராமங்களில்தான் உருப்பெறுகின்றன. இந்தவகையான கலைகளை வளர்த்து எடுப்பதன் மூலம் பண்பாட்டினையும் அறிந்துகொள்ளமுடியும். வழிபாடும் கலைகளும் இறைவனை உடையவர்கள் கடவுளுக்கு வழிபாடு செய்ய விரும்புவது இயல்பு. ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் விருப்பத்துக்கும் நம்பிக்கையும் தக்கவாறு வழிபாடு செய்து வருகிறார் தனது அறிவையும் உணர்வும் இழுத்துச் செல்லும் முறைகளில் இறைவனை நினைத்து வழிபட மனிதன் முயல்கிறான் கலைகள் மனிதனின் நுண்ணுயிரிவின் கண்டுபிடிப்புகளாக விளங்குகின்றன இதனைக் கொண்டு தெய்வத்தையும் கலைகளையும் வழிபாடு செய்யலாம்.

References

- Murugesan, (1989) Nattupura Nadanaukalum Padalkalum, Devi Pathippagam, Chennai, India
- Ramanathan, A. (2016) Nattupua Nikalthu Kalaikal, Meyyapan Pathippagam, Chidambaram, India
- Samuvel Sadhanandha, (1991) Attamum Amaipum, Madurai Kamarajar University, Madurai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License